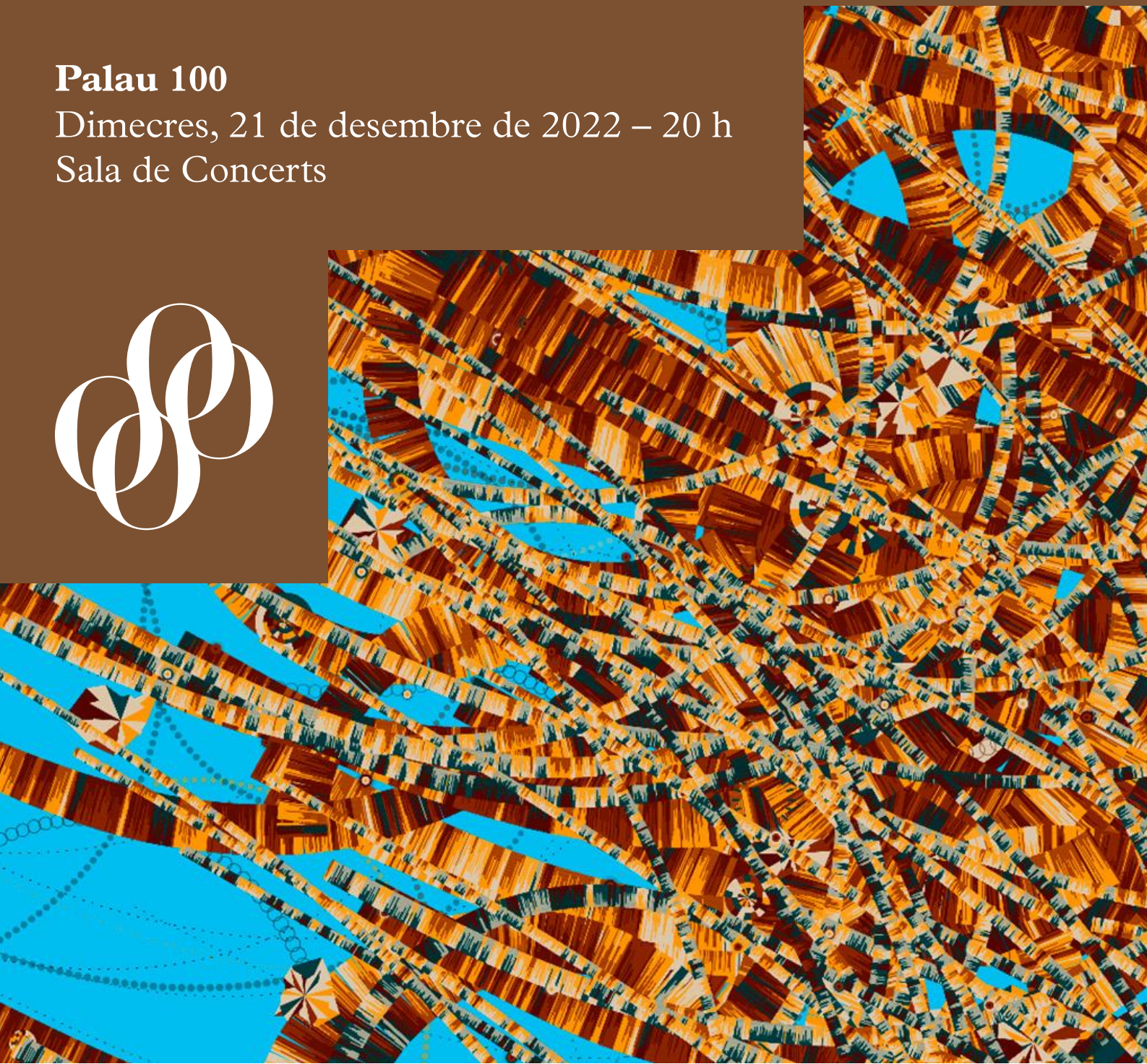

Orchestre des Champs Élysées, Collegium Vocale Gent & Herreweghe —*Missa solemnis* de Beethoven

Palau 100

Dimecres, 21 de desembre de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el patrocini de:

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Eleanor Lyons, soprano

Eva Zaïzick, contralt

Ilker Arcayürek, tenor

Hanno Müller-Brachmann, baix-baríton

Collegium Vocale Gent

Orchestre des Champs Élysées

Philippe Herreweghe, director

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Missa solemnis en re major, op. 123

Kyrie

Gloria

Credo

Sanctus

Agnus Dei

Durada del concert: 80 minuts, sense pausa

#clàssics #coral #llegendes

Grup Euromadi

compromesos *amb la música*

Grup Euromadi: la Central de
Compres i Serveis líder del sector
de la distribució a Espanya.

Poema

el terra i el cel

dibuixa dues línies horitzontals, paral·leles.
comença per la de sota.

deixa-hi, a l'entremig,
prou espai per respirar, per morir-hi.

desvesteix l'ull.
arrisca't a no dir-hi la teva.

Eduard Escoffet

El terra i el cel (LaBreu edicions, 2013)

Palau de la Música Catalana

Abonaments
a la carta
a partir de
3 concerts!

Mitsuko Uchida
& Mahler Chamber Orchestra

Grigory Sokolov

Missa en Si menor de Bach
amb John Eliot Gardiner

La bella molinera de Schubert
amb Christoph Prégardien

Quartet Casals

La Patètica de Txaikovski
amb Teodor Currentzis

Il ritorno d'Ulisse in patria de Monteverdi

Goyescas de Granados
amb Javier Perianes

... i més de 100 concerts!

Abonaments a la carta fins al 15% de descompte.

Comentari

El Beethoven més transcendent

El 1991 el teòleg catòlic Hans Küng va pronunciar dues conferències a l'entorn de Mozart i de la *Missa de la coronació* que van ser aplegades en un volum que, traduït al català, es podria titular *Petjades de la transcendència*. Un títol que escau plenament a l'obra que ens ocupa, hereva de la tradició de la missa clàssica (Haydn, Mozart), però que va una passa enllà. O més de dues. Perquè la *Missa solemnis* de Beethoven és una obra d'una singularitat unívoca, tan personal que es fa molt difícil integrar-la en la tradició simfonicocoral que arrenca amb els oratoris de Händel, la *Missa en Si menor* i les *Passions* i *Oratoris* de Bach i que segueix amb les obres sacres de Mozart (per exemple la *Missa en Do menor* o el *Requiem*) o els oratoris haydnians.

Amb la *Missa solemnis*, Beethoven deixa petjada en la recerca del transcendent manllivant les paraules de l'esmentat teòleg suís. Però ho fa desafiant les convencions de l'ordinari de la missa catòlica en matèria musical per endinsar-se en la voluntat d'encarar-se a Déu, cara a cara, amb humilitat però sense por.

Beethoven sembla haver-se fet seves, a l'hora d'escriure una obra com la que ens ocupa (o com la *Novena Simfonia*), les teories de Kant sobre el geni, conceptualitzades a la *Crítica del judici*: el talent del músic de Bonn semblava innat, tot i la lluita ciclòpia (com les escultures de Miquel Àngel) per fer emergir l'esperit original de la matèria primigènia sonora, cosa que ens apropiaria en aquest cas no tant a Kant, sinó a l'estètica de Hegel.

Però tornem al geni: Beethoven sempre produeix a partir de l'originalitat, del subjectivisme del jo, de la personalitat pròpia. I ho fa a la recerca d'una bellesa igualment subjectiva, inherent (immanent) al “jo artista”. Per això mateix, la *Missa solemnis* s'allunya de la convenció, de la previsibilitat. Fins i tot en el terreny del tractament vocal, que acaba resultant de grans dificultats, especialment per als coristes. I també, és clar, en el terreny de la planificació orquestral, cosa que converteix la partitura en una de les obres més difícils de dirigir del primer Romanticisme: Riccardo Muti, que ha definit la *Missa* beethoveniana com a Capella Sixtina de la música, no es va “atrevir” a dirigir-la fins al 2021. Això passava en el context del Festival de Salzburg, amb els efectius de la Filharmònica de Viena (orquestra i cor de la Staatsoper). Té el seu mèrit, si recordem que Muti va esmerçar cinquanta anys de la seva vida (des del 1970, quan en va adquirir la partitura) a estudiar a fons la monumental pàgina beethoveniana. Malgrat l'èxit obtingut, el mestre napolità seguia declarant que era conscient de la impossibilitat d'assolir completament “*el cim d'aquesta muntanya, ja que és massa alta. Però puc intentar apropar-m'hi una mica*”. No és per menys.

Beethoven havia destinat la partitura a l'arxiduc Rudolf (fill de Leopold II i antic deixeble del compositor) quan va ser nomenat arquebisbe i cardenal d'Olomouc, tot i que finalment no es va utilitzar per a aquella consagració, perquè entre altres motius encara no estava acabada. De fet, ben aviat es va veure que la forma de la *Missa* depassava els límits d'una obra destinada originàriament a la litúrgia catòlica: la grandesa i l'excés en la disposició, la forma i l'estructura fan de la *Missa solemnis* una obra inviable per a un acte eclesial, de la mateixa manera que passaria dècades més tard amb el *Requiem* de Verdi. No són obres litúrgiques, perquè no ens aboquen al misteri: són misteri (no pas misterioses) en si mateixes, però no al servei de l'acte litúrgic, sinó que van més enllà, per endinsar-se en les preguntes (de vegades sense respostes en funció de les creences o descreences de cadascú) abocades al transcendent.

La prova que la *Missa solemnis* no funciona com a peça litúrgica és que Beethoven va oferir-ne fragments diversos (el “Kyrie”, el “Gloria” i el “Credo”) en un concert a Viena el 1824, al Kärntnertortheater, el mateix dia que es presentava per primera vegada al públic la *Novena* i darrera simfonia del seu catàleg. El que en aquesta darrera obra és un clam per la fraternitat humana, en la *Missa* és una petició a Déu per aquella fraternitat.

Tanmateix, i malgrat els trets personalíssims de la *Missa*, Beethoven la va voler concebre com a herència directa d'aquell passat simfonicocoral abans al·ludit. El seu amic i biògraf Anton Schindler va testificar l'estudi aprofundit que el compositor realitzava a la biblioteca de l'arquebisbe de Viena, especialment de les obres de Bach i de Händel.

La voluntat última de Beethoven es movia indubtablement per la religiositat: el músic de Bonn era un home de fe, si bé no adscrit a una confessió concreta malgrat la seva formació i confessió catòlica. Deista, qui sap si francmaçó... l'autor de la *Missa solemnis* responia segons la biografia d'Emil Ludwig a una visió ni catòlica, ni evangèlica ni tan sols ritual (practicant), sinó a la d'un ésser humà profundament religiós, que situava Déu per sobre de totes les coses i per a qui volia sacrificar-se com a home i com a artista. Ho explica molt bé Jan Swafford en el seu impagable i monumental estudi sobre Beethoven: *“Es tracta d'una obra sobre la fe. Però al capdavall, la Missa solemnis representa la fe de Beethoven com a individu intentant posar-se en contacte amb Déu, no pas una afirmació de credos i dogmes”*.

El sacrifici abans esmentat era el resultat de la lluita titànica a l'hora de trobar les millors fórmules per apropar-se a la traducció musical d'aquell sentiment religiós: aïllat en la seva sordesa, Beethoven cantava, udolava i donava cops a terra mentre treballava en la fuga del “Christe eleison”, segons el que narra Schindler.

El compositor genera així una obra de contrastos, entre la submissió a la divinitat i la mirada cara a cara a Déu i amb afirmacions de gran contundència, com ara l'accent sobre l'“et” de l'“et resurrexit” inclòs al “Credo”, o el vehement “Agnus Dei”. Però també amb la ductilitat del sinuós “Sanctus”. Una obra mestra sense pal·liatius.

Jaume Radigales

Professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

Biografies

Eleanor Lyons, soprano

La soprano australiana, guanyadora del primer premi del 9è Concurs Internacional de Cant Elena Obraztsova (2013), va estudiar al Conservatori de Sydney i després va ampliar coneixements a l'Acadèmia Mariïnski per a Joves Cantants i al Royal Northern College of Music. Entre els seus professors ha tingut Elena Obraztsova, Barry Ryan i Victoria Dodoka. El 2018 va ser guardonada amb el Premi de la Staatsoper de Viena atorgat per la Fundació de l'Òpera Australiana per a Joves Cantants.

Ha cantat el paper d'Anne Truelove de *The rake's progress* de Stravinsky a l'Òpera Estatal d'Hongria, on també ha interpretat el paper de Mimì de *La bohème* de Puccini amb gran èxit, sota la direcció de Christian Badea. Lyons també ha cantat a l'Opera de Sydney, a diverses sales de Rússia, Itàlia, Austràlia, Nova Zelanda i el Regne Unit. Al Wexford Festival Opera d'Irlanda va fer el rol d'Anaide d'*Il cappello di paglia di Firenze* de Nino Rota i va oferir un recital de *bel canto* a la Filharmònica de Sant Petersburg.

De la temporada passada destaquen la seva intervenció a la *Messa da Requiem* de Verdi i *War Requiem* de Britten amb l'Orquestra Simfònica d'Anvers, dirigida per Philippe Herreweghe. També ha interpretat el *War Requiem* amb l'Orquestra Simfònica del Nord d'Holanda, sota la direcció de Stefan Ashbury. Com a integrant de l'Acadèmia Grafenegg ha participat a *Der Diktator* d'Ernst Krenek, i *Mörder, Hoffnung der Frauen* de Paul Hindemith, sota la direcció de Leon Botstein.

La temporada 2019-20 va dur a terme dos debuts importants: el paper de Donna Anna de *Don Giovanni* de Mozart amb Opera Australia i el debut a l'Òpera d'Anvers en una adaptació escènica d'*Escenes del 'Faust' de Goethe* de Schumann com a penitent.

En concert, Lyons ha interpretat el solo de soprano de la *Quarta Simfonia* de Mahler, les *Folk songs* de Luciano Berio, amb l'Orquestra Simfònica de Berlín, i les *Chansons madécasses* de Ravel, amb l'Orquestra del Festival de Budapest. En aquest festival també ha actuat amb el director d'orquestra Iván Fischer com a solista a la *Segona Simfonia* de Mahler, i com a solista amb l'Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Polonesa a Katowice a la Gala de la Nit de Cap d'Any, amb el director d'orquestra Matthew Coorey. Amb la *Quarta Simfonia* de Mahler ha actuat amb l'Orquestra Simfònica del Nord d'Holanda, sota la direcció de Michal Nesterowicz. Altres interpretacions inclouen la *Messa da Requiem* de Verdi, amb l'Orquestra Simfònica d'Anvers, sota la direcció d'Alejo Pérez; amb la Sydney Symphony Orchestra com a solista a *Das Klagende Lied*, sota la direcció de Simone Young. Ha cantat la part de soprano solista de la *Novena Simfonia* de Beethoven en diversos concerts amb l'Orquestra de Cambra Belga, dirigida pel seu director, Benjamin Haemhouts.

Igualment, ha participat al festival Collegium Vocale Crete Senesi d'Asciano (Siena, Toscana), fundat per Philippe Herreweghe, juntament amb el seu col·laborador pianista des de fa temps, Stanislav Solovev, en un recital dedicat a Serguei Rakhmàninov i els seus contemporanis. A més, ha ofert diversos recitals en solitari a Nova York i a Tòquio, i el 2019 va debutar com a cantant de lied al deSingel International Arts Center d'Anvers. Amb la violinista Miriam Helms Ålien, la violoncel·lista Ildikó Szabó i el pianista István Lajkó, van protagonitzar una vetllada dedicada a l'obra de Dmitri Xostakóvitx a l'Acadèmia de Música Franz Liszt de Budapest.

Eva Zaïzick, contralt

Després d'estudiar cant a la Maîtrise de Notre Dame de París es va incorporar al Conservatori Nacional Superior de Música i Dansa de París, a la classe d'Elène Golgevit. Simultàniament va ampliar coneixements amb grans mestres, com ara Anne Le Bozec, Margreet Höning, Janina Baechle, Kenneth Weiss i René Jacobs...

L'any 2008 va cofundar l'Ensemble Lunaris, formació amb la qual explora un ampli repertori que comprèn des de l'edat mitjana fins a la música contemporània, gràcies a aquest conjunt atípic de tres veus i viola de gamba. La publicació del seu primer CD data de l'any 2014.

Tot destacant per la riquesa del seu timbre i la facilitat escènica, ha interpretat diversos papers operístics: Melibea d'*Il viaggio a Reims*, Farnace de *Mitridate*, segona bruixa de *Dido and Aeneas*, Diana à la Houppe de *Les aventures du roi Pausole* i, amb l'Atelier Lyrique de l'Opéra de París, el rol d'Ernesto d'*Il mondo della Luna*.

Reconeguda internacionalment en el repertori barroc, Eva Zaïcik col·labora habitualment amb grans directors, com ara Emmanuelle Haïm, Raphaël Pichon, Christophe Rousset, René Jacobs, Leonardo Garcia Alarcón, Hervé Niquet, Vincent Dumestre...

El 2018 va publicar el seu primer àlbum en solitari, *Venez chère ombre*, amb Le Consort, i des d'aleshores ha enregistrat exclusivament per al segell Alpha Classics. El gener del 2021, sempre en companyia de Le Consort, va publicar *Royal Handel*, un disc dedicat a la primera Royal Academy of Music londinenca.

Ilker Arkayürek, tenor

©Janina Laszlo

Nascut a Istanbul i criat a Viena, el tenor s'ha consolidat com un dels artistes vocals més apassionats i polivalents d'aquests darrers anys. Va guanyar el Concurs Internacional de Lied de l'Acadèmia Hugo Wolf d'Alemanya i fou finalista del concurs BBC Cardiff Singer of the World 2015. L'any 2017 el segell Champs Hill Records va publicar el seu primer àlbum en solitari, *Der Einsame*, de *lieder* de Schubert, amb l'acompanyament del pianista de Simon Lepper, que va ser aclamat per la crítica. El seu darrer enregistrament amb Lepper, *Path of life* (Prospero Classical), va ser recentment nominat a dos premis Opus Klassik.

En concert, ha treballat amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Tonkünstler-Orchester, Filharmònica de Tòquio, Radio Symphonieorchester de Viena, Belgian National Orchestra, Orchestre National de Lió, Orquestra Nacional de Cambra Danesa, Radio Filharmonisch Orkest dels Països Baixos, Orquestra Simfònica d'Anvers, Royal Philharmonic Orchestra i Royal Northern Sinfonia, sota la direcció dels directors Mariss Jansons, Ivor Bolton, Laurence Equilbey, Mirga Gražinytė-Tyla, Philippe Herreweghe, Riccardo Minasi, Mikhaïl Pletnev, Lars Vogt i Adam Fischer.

Entre els moments importants de la seva carrera, destaquen la *Serenata* de Britten amb l'Amsterdam Sinfonietta i Felix Kleiser; la *Passió segons sant Mateu* al Palau de la Música de Catalana, sota la direcció de Simon Halsey i amb els solistes de la Berliner Philharmoniker; el *Requiem* de Mozart a la Konzerthaus de Viena amb l'Orquestra Simfònica d'Anvers, i la *Novena Simfonia* de Beethoven amb Radio Symphonieorchester de Viena, sota la batuta de Marin Alsop.

Hanno Müller-Brachmann, baix-baríton

“El baix-baríton Hanno Müller-Brachmann és un Figaro ideal: un actor juvenil atractiu, un cantant amb una veu ferma, fosca i captivadora”, «The New York Times» (12.8.2013)

“Müller-Brachmann és una estrella en ascens a Alemanya, i amb una bona raó: és un baix-baríton sonor i flexible, comunica cada paraula”.

*“Refinat, connectat amb el text i distintiu vocalment; en fan unes interessants opcions interpretatives”. «The Guardian», amb motiu de la seva interpretació de *Des Knaben Wunderhorn* de Gustav Mahler amb la London Philharmonic Orchestra, sota la direcció de Vladimir Jurowski.*

«Die Presse» comenta la seva actuació de debut amb lied al Viennese Concert Hall juntament amb András Schiff.

Ja sigui en recital, concert o bé cantant òpera, col·labora amb grans personalitats musicals, com Kirill Petrenko, Sir Simon Rattle, Bernard Haitink, Franz Welser-Möst, Daniel Barenboim, Herbert Blomstedt, Iván Fischer, Andris Nelsons, Christoph von Dohnányi, Zubin Mehta, Riccardo Chailly, Ádám Fischer, Daniel Harding, Charles Dutoit, Andrés Orozco-Estrada, Jesús López Cobos, Enoch zu Guttenberg o Christian Thielemann i, anteriorment, Claudio Abbado, Nikolaus Harnoncourt, Kurt Masur, Lorin Maazel, Pierre Boulez, Michael Gielen, Sir Neville Marriner o Sir Charles Mackerras.

Va debutar com a cantant a la Philharmonie de Berlín amb Malcolm Martineau. I en el debut al London Wigmore Hall cantant lied va ser acompanyat per András Schiff.

Ha tingut com a col·laboradors al piano Hartmut Höll, Hendrik Heilmann, Philippe Jordan i Daniel Barenboim. Aquest, precisament, va incorporar-lo quan tenia vint-i-set anys al conjunt de la Staatsoper Unter den Linden de Berlín; en tretze temporades hi ha cantat les grans parts de Mozart, sota la direcció del mateix Barenboim, així com Orest (*Elektra*), Amfortas (*Parsifal*), Escamillo (*Carmen*) i Wotan (*L'or del Rin*). Sota la direcció de Michael Gielen i Sir Simon Rattle ha cantat Golaud (*Pélleas et Mélisande*). A més, també l'han dirigit Gustavo Dudamel, Sebastian Weigle i Philippe Jordan.

Fou convidat seguidament a les òperes de San Francisco, Madrid, Sevilla i Mòdena, així com a les Staatoper de Viena, Munic, Hamburg i a La Scala de Milà. Amb la Cleveland Orchestra va assolir un gran èxit interpretant Golaud i va ser el professor de cant (*Ariadne auf Naxos*) amb Franz Welser-Möst.

Va estudiar al Knabekantorei de Basilea i ben aviat va ser sol·licitat com a cantant en concerts: al Rias-Kammerchor, amb Marcus Creed; Collegium Vocale Gent, amb Philippe Herreweghe, i al Monteverdi Choir, amb Sir John Elliot Gardiner.

Va debutar al Carnegie Hall de Nova York l'any 2000 a l'estrena nord-americana de l'òpera *What next* d'Elliott Carter, amb la Chicago Symphony Orchestra, sota la direcció de Daniel Barenboim. Abans havia estrenat aquest títol a la Staatsoper de Berlín. També ha cantat a l'òpera *Faustus, the last night* de Pascal Dusapin, novament a la Staatsoper de Berlín, així com un cicle de cançons de Manzoni amb motiu del 75è aniversari de Claudio Abbado a Berlín. El març del 2017 va llançar el *Requiem-Strophen* de Wolfgang Rihm, amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i Mariss Jansons a Munic i Lucerna.

Continua repetint actuacions musicals amb les principals orquestres de Berlín, Nova York, Boston, Chicago, Londres, San Francisco, Madrid, Xangai, Tel Aviv, Munic, Lisboa, Cleveland, París, Zuric, Los Angeles, Milà i Dresden, entre d'altres. Ha estat convidat a festivals internacionals: Salzburg, Florència, Ais de Provença, Munic, Berlín, Pequín o Edimburg, així com a la Schubertiade de Schwarzenberg i als BBC Proms. El 2020, amb Hendrik Heilmann al piano, va debutar al mític Festival de Música de Cambra Lockenhaus al Burgenland austríac.

Té diversos CD i DVD premiats. Així, el 2018 un àlbum amb obres de Rudi Stephan (Sony) va ser guardonat amb l'Opus Klassik. Els moments destacats de la temporada 2021-22 inclouen el debut amb la National Symphony Orchestra de Washington DC i Gianandrea Noseda, l'*Stabat Mater* de Dvořák amb l'Orchestre National de France i Christoph Eschenbach i la *Cantata núm. 2* de Webern amb l'Ensemble Intercontemporain i Matthias Pintscher a París, a més de *lieder* d'Hugo Wolf amb la Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i Iván Fischer a Munic.

Va estudiar a Friburg amb el professor Ingeborg Most i amb Rudolf Piernay a Mannheim. Va assistir a classes de cant amb Dietrich Fischer-Dieskau a Berlín. Va iniciar la seva carrera professional amb tres primers premis consecutius en concursos nacionals a Berlín i Nuremberg, seguits d'altres èxits internacionals, com el Concurs ARD a Munic i el Neue Stimmen a Gütersloh.

Actualment és professor de cant a la Hochschule für Musik de Karlsruhe.

Pare de tres fills, actua com a membre del jurat de concursos internacionals i està fermament compromès amb la preservació i la millora de l'educació musical a Alemanya. Així, és president de la societat Cantus Juvenum Karlsruhe e.V., on uns 170 nens es formen vocalment individualment i en cors de nois i noies, on també esdevenen solistes a les esglésies de la ciutat, a l'Staats theater de Baden, Festival Hall de Baden-Baden o darrerament a Berlín.

Collegium Vocale Gent

© Eric de Mildt

El Collegium Vocale Gent es va crear l'any 1970 per iniciativa de Philippe Herreweghe. El grup va ser un dels primers a estendre els nous principis d'interpretació de la música barroca a la música vocal. Aquest enfocament que busca l'autenticitat i que fa èmfasi en el text i la retòrica, és la base d'un llenguatge sonor transparent. Això ha permès al Collegium Vocale Gent obtenir en pocs anys un reconeixement internacional i ser convidat a actuar a sales de concerts i festivals de música de prestigi a Europa, els Estats Units, Rússia, l'Amèrica del Sud, el Japó, Hong Kong i Austràlia. Des del 2017 el grup organitza el seu propi festival d'estiu a la Toscana (Itàlia): Collegium Vocale Crete Senesi.

Amb el temps ha anat creixent en membres fins a esdevenir un grup molt flexible, amb un ampli repertori que abasta els diferents períodes estilístics. L'actiu més important amb què compta consisteix a poder recórrer a la selecció artística adient per a cada projecte específic. Així, la música renaixentista és interpretada per un grup de solistes. I la música barroca alemanya, i més concretament les obres vocals de J. S. Bach, que continua sent el seu camp preferit, actualment el Collegium Vocale Gent les interpreta preferentment amb un petit grup en el qual els cantants assumeixen tant les parts corals com solistes. El Collegium Vocale Gent també es dedica a la interpretació d'oratoris romàntics, moderns i contemporanis amb una plantilla simfònica de fins a vuitanta cantants.

El Collegium Vocale Gent col·labora amb diferents grups centrats en la recerca històrica, com ara l'orquestra barroca del Collegium Vocale Gent, Orchestre des Champs Élysées, Freiburger Barockorchester o Akademie für Alte Musik de Berlín. Però també cal destacar que alguns projectes han sorgit gràcies a la col·laboració amb orquestres simfòniques reconegudes, com ara l'Orquestra Simfònica d'Anvers, Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, Orquestra del Festival de Budapest, Staatskapelle de Dresden i Chamber Orchestra of Europe. Ivor Bolton, Marcus Creed, Reinbert de Leeuw, Iván Fischer, René Jacobs, Yannick Nézet-Séguin, Kaspars Putnins, Jos van Immerseel, Paul Van Nevel i James Wood són alguns dels directors que han dirigit el Collegium Vocale Gent.

Sota la direcció de Philippe Herreweghe, el Collegium Vocale Gent ha creat una rica discografia que supera el centenar d'enregistraments, principalment editats pels segells Harmonia Mundi France i Virgin Classics. El 2010 Philippe Herreweghe, juntament amb Outhere Music van crear el seu propi segell: φ (PHI), amb el qual construeixen un catàleg ric i variat amb total llibertat artística. Fins ara s'hi han publicat una vintena d'enregistraments d'obres vocals de Bach, Byrd, Beethoven, Brahms, Dvořák, Gesualdo, Haydn i Vitoria. Els enregistraments recents inclouen *Te Deum & Second Messe* d'Anton Bruckner (LPH034), *Oda fúnebre* i *Cantates* de J. S. Bach (LPH035) i *Le Cinquième Livre de madrigaux* (LPH036) de Carlo Gesualdo. El grup també ha gravat el *Via Crucis* de Franz Liszt amb Reinbert de Leeuw per al segell á (ALPHA 390).

El Collegium Vocale Gent està subvencionat per la Comunitat Flamenca i la ciutat de Gant. El grup també compta amb el suport de la Loteria Nacional de Bèlgica.

Orchestre des Champs Élysées

© Antoine Ollier

L'orquestra es dedica a la interpretació, amb instruments d'època, del repertori que va des de Haydn fins a Debussy. Va ser creada l'any 1991 com a iniciativa conjunta d'Alain Durel, director del Théâtre des Champs Élysées, i Philippe Herreweghe. La formació s'ha ubicat durant diversos anys als Théâtre des Champs Élysées, Palais de Beaux Arts de Brussel·les i ha actuat a la majoria de les principals sales de concerts: Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Barbican Centre de Londres, a les Philharmonie de Munic, de Berlín i de Colònia, Alte Oper de Frankfurt, Gewandhaus de Leipzig, Lincoln Center de Nova York, Parco della Musica de Roma, auditoris de Lucerna i Dijon, etc. També s'ha presentat al Japó, Corea, la Xina i Austràlia. Actua sota la direcció de Philippe Herreweghe, però ha convidat altres directors d'orquestra, entre els quals Daniel Harding, Christian Zacharias, Heinz Holliger, Christophe Coin i René Jacobs.

El seu repertori ha anat augmentat considerablement amb els anys, i avui dia abasta més d'un segle i mig. Les darreres temporades són testimoni d'aquesta evolució, que ha fet possible escoltar tant Mozart com Haydn, però també Dvořák, Brahms, Mahler, Ravel i Stravinsky.

Sota l'impuls de Philippe Herreweghe, l'orquestra continua la rica col·laboració artística amb el Collegium Vocale Gent, amb el qual enregistra les obres més importants del repertori. Els darrers llançaments discogràfics han estat molt aclamats per la crítica internacional: *Alt-Rhapsodie* de Brahms, *Missa solemnis* de Beethoven, *Te Deum* de Bruckner.

Des de 2014 l'Orchestre des Champs Élysées manté una relació privilegiada amb el director d'orquestra Louis Langrée, tant en el terreny operístic com en el de la música francesa: *Pelléas et Mélisande* (2014), *La mer* (2016), *Le Comte Ory* (2017), *Hamlet* (2018), *Fortunio* (2019), *La valse* (2019) i *Bolero* (2020).

Associada al Teatre Auditori de Poitiers (TAP) i amb residència a la Nova Aquitània, està subvencionada per la DRAC Nouvelle-Aquitaine, la regió de la Nova Aquitània i la ciutat de Poitiers.

L'orquestra gaudeix del suport de l'Institut Francès i la SPEDIDAM (Societat per a la Recaptació i Distribució dels Drets dels Artistes-Intèrprets) per a les gires a l'estranger. Rep el suport de la Fundació Orange per al seu projecte a Nova Aquitània Choeur et Orchestre des Jeunes i, per al projecte Música i Memòria, d'AG2R La Mondiale i el Departament de la Vienne.

És membre fundadora de la Federació de Conjunts Vocals i Instrumentals Especialitzats (FEVIS). També forma part del sindicat PROFÉDIM (sindicat de productors, festivals, grups i emissores de música independents).

L'Orchestre des Champs Élysées vol expressar el seu agraïment al seu Cercle des Amis, així com al club de negocis Contre-champs: Hôtel d'Europe (Poitiers), Grenouilles Productions (Poitiers), Du Beau du Bon (Llemotges), Estudis Notarials (Feytiat & Bourganeuf), Pavillon Sully (París), Lutherie Antoine Lacroix & associés (Poitiers), Restaurant Les Archives (Poitiers), e-Qual (Poitiers), Le Grand Magasin (Poitiers), SERI (Chatellerault), Aliénor Consultants (Poitiers), Escalux (Montmorillon), Maison Cognac Godet (La Rochelle), Hôtel des ventes des Quinconces (Bordeus).

Breu cronologia de l'última dècada

2022 MAHLER. *Das Lied von der Erde*. TCE, Amsterdam, Grenoble, Wrocław, Friedrichshafen

- 2021** NOUVELLE-ODYSSÉE, Poitiers. Inauguració de la temporada del 30è aniversari de l'OCE
- 2021** FAURE-STRAVINSKY. *Symphonie des psaumes*. Saintes, Salzburg, Varsòvia, Saint-Jean-de-Luz, Berlín
- 2021** BEETHOVEN. Festival de Música Wuhan
- 2020** RAVEL. *Concerts per a piano, La valse, Boléro*. La Seine Musicale
- 2020** NOUVELLE-ODYSSÉE. Poitiers
- 2019** DVOŘÁK-BRAHMS. Poitiers, Saintes, Essen, Stuttgart, Friburg, Frankfurt
- 2019** HAYDN. *La Creació*. París, Poitiers, Mòdena, Katowice
- 2019** MOZART. *Gran Missa en Do menor*. Salzburg
- 2018** THOMAS. *Hamlet*. París, Opéra Comique
- 2018** DEBUSSY. *360°*. La Rochelle, Poitiers, París
- 2017** BEETHOVEN. Primera gira per la Xina
- 2017** BEETHOVEN. Integral de les *Simfonies*. Théâtre des Champs Élysées
- 2016** Projecte BEETHOVEN. Poitiers, Essen, Stuttgart, Torí, Ginebra, Viena, Munic
- 2015** WAGNER-STRAUSS. Festival de Saintes
- 2015** BREAK TO MOZART. Nova York, Central Park
- 2014** DEBUSSY. *Pelléas et Mélisande*. París, Opéra-Comique
- 2013** MOZART. *Requiem*. Gira pel Japó, Corea del Sud, Indonèsia, Vietnam
- 2012** BRUCKNER. *Symphonie núm. 9*. Festival d'Edimburg, Lucerna

Associada al Teatre Auditori de Poitiers (TAP) i amb residència a la Nova Aquitània, està subvencionada pel DRAC Nouvelle-Aquitane, la regió de la Nova Aquitània i la ciutat de Poitiers.

L'orquestra gaudeix del suport de l'Institut Francès i la SPEDIDAM (Societat per a la Recaptació i Distribució dels Drets dels Artistes-Intèrprets) per a les seves gires a l'estranger. Rep el suport de la Fundació Orange per al seu projecte a Nova Aquitània Choeur et Orchestre des Jeunes i, per al projecte Música i Memòria, d'AG2R La Mondiale i del Departament de Vienne.

És membre fundadora de la Federació de Conjunts Vocals i Instrumentals Especialitzats (FEVIS). També forma part del sindicat PROFÉDIM (sindicat de productors, festivals, grups i emissores de música independents).

L'Orchestre des Champs Elysées vol expressar el seu agraïment al seu Cercle des Amis, així com al club de negocis Contre-champs: Hôtel de l'Europe (Poitiers), Grenouilles Productions (Poitiers), Du Beau du Bon (Llemotges), Estudis notariaux (Feytiat & Bourganeuf), Pavillon Sully (París), Lutherie Antoine Lacroix & associés (Poitiers), Restaurant Les Archives (Poitiers), e-Qual (Poitiers), Le Grand Magasin (Poitiers), SERI (Chatellerault), Aliénor Consultants (Poitiers), Escalux (Montmorillon), Maison Cognac Godet (La Rochelle), Hôtel des ventes Quinconces (Bordeaux).

Philippe Herreweghe, director

Va néixer a Gant, on va simultaniejar els estudis universitaris amb la formació musical al conservatori, a la classe de piano de Marcel Gazelle. Aleshores ja va començar a dirigir i el 1970 va fundar el Collegium Vocale Gent. Nikolaus Harnoncourt i Gustav Leonhardt es van sentir atrets pel seu enfocament excepcional de la música i el van convidar a col·laborar en l'enregistrament de la integral de les *Cantates* de Bach.

Ben aviat el seu enfocament viu, autèntic, i la retòrica utilitzada en la música vocal fou apreciat arreu del món i el 1977 va fundar a París el grup La Chapelle Royale, especialitzat en la interpretació de la música francesa del Segle d'Or. Del 1982 al 2002 Herreweghe va ser director artístic de les Académies Musicales de Saintes. Durant aquest període va crear diferents grups, amb els quals va donar vida a una interpretació convincent d'un repertori que s'estén del Renaixement a la música contemporània. Així van néixer l'Ensemble Vocal Européen, especialitzat en polifonia renaixentista, i l'Orchestre des Champs Élysées, fundada el 1991 amb l'objectiu de recuperar els repertoris romàntic i preromàntic interpretats amb instruments d'època. Des del 2009 Herreweghe treballa activament amb el Collegium Vocale Gent en el desenvolupament d'un gran cor simfònic a nivell europeu. Des del 2001 és director artístic de l'Accademia delle Crete Senesi, el festival d'estiu de la Toscana que des del 2017 es coneix amb el nom de Collegium Vocale Crete Senesi.

Sempre a la recerca de nous reptes musicals, Philippe Herreweghe fa temps que és molt actiu en el gran repertori simfònic, des de Beethoven fins a Stravinsky. Dirigeix l'Orquestra Simfònica d'Anvers des del 1997. A més d'aquests càrrecs, és molt sol·licitat com a director convidat, per orquestres com ara de la Royal Concertgebouw Orchestra d'Amsterdam, Gewandhausorchester de Leipzig, Scottish Chamber Orchestra o Tonhalle-Orchester de Zuric. Durant les properes temporades, la seva agenda inclou compromisos amb la Staatskapelle de Dresden, London Philharmonic Orchestra, Kammerorchester de Basilea i Cleveland Orchestra.

Al llarg dels anys ha acumulat una gran discografia de més de cent vint enregistraments amb els segells Harmonia Mundi France, Virgin Classics i Penta Tone. Hi destaquen, entre d'altres, *Lagrime di San Pietro* de Lassus, *Passió segons sant mateu* de Bach, la integral de les *Simfonies* de Beethoven i Schumann, el cicle liederístic *Des Knaben Wunderhorn* de Mahler, *Simfonia núm. 5* de Bruckner, *Pierrot Lunaire* de Schönberg i *Simfonia dels salms* de Stravinsky. L'any 2010 va veure la llum un nou projecte discogràfic en el qual Philippe Herreweghe va crear juntament amb Outhere-Music el seu propi segell ϕ (PHI), que ja aplega més d'una trentena d'enregistraments amb música des de William Byrd fins a Igor Stravinsky. Com a títols recents inclou el *Te Deum & Seconde Messe* d'Anton Bruckner (LPH034), *Ode funèbre* i *Cantates* de J. S. Bach (LPH035) i *Cinquè llibre de madrigals* de Carlo Gesualdo (LPH036).

Gràcies a la seva visió i al compromís artístic coherent, ha rebut diverses distincions. El 1990 va esdevenir Personalitat Musical de l'Any, distinció de la premsa musical europea. Amb el Collegium Vocale Gent, el 1993 va ser elegit ambaixador cultural de Flandes. Un any després va rebre el nomenament d'oficial de l'Ordre des Arts et des Lettres, i el 1997 va ser nomenat doctor *honoris causa* per la Universitat Catòlica de Lovaina. El 2003 va ser distingit a França amb el títol de cavaller de la Legió d'Honor. Finalment, el 2010 la ciutat de Leipzig premià Philippe Herreweghe amb la Medalla Bach, per la seva gran aportació com a intèrpret de l'obra de Bach. El 2017 va rebre un altre doctorat *honoris causa*, per la Universitat de Gant. El 2021 va rebre el guardó Ultima que premia la carrera al mèrit cultural general, atorgat pel govern flamenc.

Més informació a:

www.collegiumvocalegent.com/

www.collegiumvocalecretesenesi.com/

www.orchestradeschampselysées.com/

www.antwerpsymphonyorchestra.be

Formacions

Collegium Vocale Gent

Edward Caswell, director del cor

Sopranos

Lore Agustí

Ulrike Barth

Heleen Bongenaar

Annelies Brants

Sylvie De Pauw

Kerstin Dietl

Aisling Kenny

Elisabeth Rapp

Chiyuki Riem

Mette Rooseboom

Charlotte Schoeters

Contralts

Carla Babelegoto,

Montserrat Bertral

Anne Lou Bissières

Ursula Ebner

Marlen Herzog

Gudrun Köllner

Laura Kriese

Cécile Pilorger

Julia Spies

Matylda Staśto

Sylvia van der Vinne

Tenors

Malcolm Bennett
Graham Cooper
Martí Doñate
Patrik Horňák
Thomas Köll
Dan Martin
Ferran Mitjans
Tom Phillips
João Sebastião
Rene Veen
Baltazar Zuñiga

Baixos

Eric Ander
Erks Jan Dekker
Phillipp Kaven
Oriol Mallart
Julián Millán
Marek Opaska
Robert van der Vinne
Kai-Rouven Seeger
Giacomo Serra
Peter Strömberg
Bart Vandewege

Orchestre des Champs Élysées**Violins I**

Alessandro Moccia, concertino
Ilaria Cusano
Giusy Adiletta
Roberto Anedda
Virginie Descharmes
Julia Didier
Pauline Fritsch
Philippe Jegoux
Thibaut Maudry
Enrico Tedde

Violins II

Corrado Masoni
Thérèse Kipfer
Diego Castelli
Adrian Chamorro
Rebecca Gormezano
Jean-Marc Haddad
Clara Lecarme
Andreas Preuss
Sebastiaan Van Vucht

Violes

Catherine Puig
Agathe Blondel
Marie Beaudon
Laurent Bruni
Brigitte Clément
Delphine Grimbert

Violoncelles

Ageet Zweistra
Andrea Pettinau
Vincent Malgrange
Hilary Metzger
Harm-Jan Schwitters

Contrabaixos

Axel Bouchaux
Joe Carver
Damien Guffroy
Miriam Shalinsky
Massimo Tore

Flautes

Georges Barthel
Amélie Michel

Oboès

Thomas Meraner
Taka Kitazato

Clarinets

Nicola Boud
Daniele Latini

Fagots

Julien Debordes

Jean-Louis Fiat

Robert Percival (contrafagot)

Trompes

Felix Roth

Jean-Emmanuel Prou

Gabriel Dambricourt

Frank Clarysse

Trompetes

Alain De Rudder

Yorick Roscam

Trombons

Harry Ries

Guy Hanssen

Tural Ismayilov

Timbales

Marie-Ange Petit

Textos

KYRIE

Kyrie eleison
Chiste eleison
Kyrie eleison

KYRIE

*Senyor, teniu pietat,
Crist, teniu pietat
Senyor, teniu pietat.*

GLORIA

Gloria in excelsis Deo
Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.
Laudamus te, benedicimus te, adoramus te, glorificamus te.
Gratias agimus tibi propter magnam gloriam tuam.

GLÒRIA

*Glòria a Déu a dalt del cel
i a la terra pau als homes de bona voluntat.
Us lloem, us beneïm, us adorem, us glorifiquem.
Us donem gràcies, per la vostra immensa glòria,*

Domine Deus, Rex coelestis,
Deus Pater omnipotens,
Domine Fili unigenite, Jesu Christe altissime,
Domine Deus, Agnus Dei, Filius Patris.
Qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
qui tollis peccata mundi,
suscipe deprecationem nostram.
Qui sedes ad dextram Patris,
miserere nobis.

*Senyor Déu, Rei celestial,
Déu Pare omnipotent,
Senyor, Fill unigènit, Jesucrist,
Senyor Déu, Anyell de Déu, Fill del Pare,
vós, que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres;
vós, que lleveu el pecat del món,
acolliu la nostra súplica,
vós que seieu a la dreta del Pare,
tingueu pietat de nosaltres.*

Quoniam tu solus sanctus,
tu solus Dominus,
tu solus altissimus Jesu Christe.
Cum Sancto Spiritu in gloria Dei Patris,
Amen
*Perquè vós sou l'únic Sant,
vós l'únic Senyor,
vós l'únic Altíssim, Jesucrist,
amb l'Esperit Sant, en la glòria de Déu Pare.
Amén.*

CREDO

Credo in unum Deum,
Patrem omnipotentem,
factorem coeli et terrae,
visibilium omnium et invisibilium.
Et in unum Dominum Jesum Christum,
Filium Dei unigenitum
et ex Patre natum ante omnia saecula.

CREDO

*Crec en un sol Déu,
Pare totpoderós,
creador del cel i de la terra,
de totes les coses visibles i invisibles.
I en un sol Senyor, Jesucrist,
Fill Unigènit de Déu,
nascut del Pare abans de tots els segles.*

Deum de Deo, lumen de lumine,
Deum verum de Deo vero,
genitum, non factum
consubstantialem Patri,
per quem omnia facta sunt.
Qui propter nos homines
et propter nostram salutem descendit de coelis.
Et incarnatus est de Spiritu Sancto
ex Maria virgine, et homo factus est.
*Déu de Déu, Llum de Llum,
Déu veritable de Déu veritable,
engendrat, no pas creat,
de la mateixa naturalesa del Pare;
per ell tota cosa fou creada.
El qual per nosaltres, els homes,
i per la nostra salvació davallà del cel.
I, per obra de l'Esperit Sant,
s'encarnà de la Verge Maria, i es féu home.*

Crucifixus etiam pro nobis
sub Pontio Pilato,
passus et sepultus est.
Et resurrexit tertia die
secundum scripturas,
et ascendit in coelum,
sedet ad dextram Dei Patris,
et iterum venturus est cum gloria
iudicare vivos et mortuos,
cuius regni non erit finis.

*Crucificat després per nosaltres
sota el poder de Ponç Pilat;
patí i fou sepultat.
I ressuscità el tercer dia,
d'acord amb les Escriptures,
i se'n pujà al cel;
seu a la dreta del Pare.
I tornarà gloriós
a judicar els vius i els morts,
i el seu regnat no tindrà fi.*

Et in Spiritum Sanctum Dominum et vivificantem,
qui ex Patre Filioque procedit;
qui cum Patre et Filio simul adoratur et conglorificatur;
qui locutus est per Prophetas.
Et unam sanctam catholicam et apostolicam ecclesiam.
Confiteor unum baptisma in remissionem peccatorum.
Et exspecto resurrectionem mortuorum
et vitam venturi saeculi,
Amen.

*Crec en l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida,
que procedeix del Pare i del Fill.
I juntament amb el Pare i el Fill és adorat i glorificat;
que parlà per boca dels profetes.
I en una sola Església, santa, catòlica i apostòlica.
Professo que hi ha un sol baptisme per perdonar el pecat.
I espero la resurrecció dels morts,
i la vida del món venidor.
Amen*

SANCTUS

Sanctus, sanctus, sanctus Dominus
Deus Sabaoth
Pleni sunt coeli et terra gloria eius.
Osanna in excelsis
Benedictus qui venit in nomine Domini.
Osanna in excelsis

SANCTUS

*Sant, sant, sant és el Senyor,
Déu dels exèrcits.
El cel i la terra són plens de la seva glòria.
Hosanna a les altures.
Beneït el qui ve en nom del Senyor.
Hosanna a les altures.*

AGNUS DEI

Agnus Dei,
qui tollis peccata mundi,
miserere nobis,
dona nobis pacern.

AGNUS DEI

*Anyell de Déu,
que lleveu el pecat del món,
tingueu pietat de nosaltres.
Doneu-nos la pau*

També et pot interessar

Palau Bach

Dijous, 30.03.23 - 20 h

Sala de Concerts

Cor Infantil de l'Orfeó Català (Glòria
Coma i Pedrals, directora)

Vox Luminis

Freiburger Barockorchester

Lionel Meunier, director

J. S. BACH: *Passió segons sant Mateu*, BWV 244

Preus: de 20 a 85 €.

Palau Bach

Dijous, 31.03.23 - 20 h

Sala de Concerts

Collegium Vocale Gent

Philippe Herreweghe, director

J. S. BACH: *Passió segons sant Joan*, BWV 245

Preus: 20 a 85 €

Palau 100

Dimarts, 11.04.23 - 20 h

Sala de Concerts

Monteverdi Choir

English Baroque Soloists

John Eliot Gardiner, director

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

